

25/11

Småtrevligt

DEN SENASTE lilla romanen av *Graham Greene* (*Loser Takes All*, Heinemann, 7/6 shilling) hör till den typ som författaren kallar underhållning; ja, han tycks i förordet vilja hänföra den till en ännu anspråkslösare klass genom beteckningen "frivolitet". Som sådan är boken passabel, men inte mer; den är nog Greenes svagaste produkt, i en genre där Arnold Bennett förblir mästare. Moralerna i detta äventyr på Rivieran är att man inte skall vara rik och alltför ivrig att tjäna pengar, men att det är trevligt och ofarligt med en löneförhöjning. För att lugna sin katolska publik, som inför ett par noveller på senaste tiden blivit orolig, förklarar Greene i sitt förord att han inte — som idiotiska läsare möjligen skulle

kunna tro — är anhängare av hor eller borgerlig vigsel. Jag tror det blir svårt att finna någon djupsinnig undermening i boken, i varje fall någon som det lönar sig att spekulera ut. Att Greene skrivit och givit ut något så enkelt är förbluffande. *J. B. Priestleys* senaste prestation (*Low Notes on a High Level*, Heinemann, 10/6 shilling) är av samma typ, men innebär i motsats till Greenes en uppåtgående rörelse från författarens sida. Temat är ungefär detsamma som med större kvickhet togs upp av Chesterton för fyrtio år sedan i "Det flygande världshuset". För att protestera mot "regleringsväsendet" ordnar en skara fribytare en hemlig radio, som oroar regeringen och de fåniga cheferna på BBC. I detaljer är Priestley utomordentligt skojig; några scener av flirt och fylleri står i nästan samma klass som Evelyn Waugh. Av tidens relativitet och andra Priestleys älsklingsgalenskaper intet spår.

HERBERT TINGSTEN